

AZ 1888. ÉVI XIV. TÖRVÉNYCZIKKEL

BECZIKKELYEZETT

MAGYAR-ROMÁN HATÁREGYEZMÉNY ALAPJÁN

A MAGY. KIR. BELÜGYMINISTER ÁLTAL,

A HONVÉDELMI-, IGAZSÁG-, PÉNZ-, FÖLDMÍVELÉS-

ÉS A KERESKEDELEMÜGYI MINISTEREKKEL EGYETÉRTŐLEG

KIADOTT

HATÁRŐRIZETI UTASÍTÁS.

HIVATALOS KIADÁS.

BUDAPEST.

Nyomatott a »Pesti könyvnyomda-részvénytársaság«-nál.

1891.

I.

A határ épségben tartására való felügyelet és a határon való közlekedés.

1. §.

A személy- és vagyónbiztonsági szolgálat ellátása, a Magyarország és Románia között kötött, s az 1888. évi XIV. törvénycikkkel becikkelyezett határegyezmény alapján megállapított egész határvonalon, azaz a Beszterce-Naszód vármegyében fekvő hármass határponttól (triplex confinium) kezdve ezen vármegye, valamint Maros-Torda, Csik, Háromszék, Brassó, Fogaras, Szeben, Hunyad és Krassó-Szörény vármegyék szélén, ezen utóbb nevezett vármegyében fekvő Orsováig, a hol a határvonal egyenesen a Dunáig huzódik, közvetlenül az erre külön szervezendő és kirendelendő m. kir. csendőrséget illeti, és pedig előljáró tisztjeinek s az érdekelt vármegyei törvényhatóságoknak egyetértő felügyelete alatt.

2. §.

A csendőrség teendői pedig a következők:

a) tartozik első sorban felügyelni arra, hogy az egész határvonalon a határjelzésre felállított jelek, t. i. kölorbor, határoszlopok, határhalmok, határárkok és magassági mérjegyek, úgy mint a határtérképen elő van-

nak tüntetve, jelenlegi helyeiken, valamint az erdőátvágások, és általában az egész határvonal teljes épségben fentartassanak;

b) tartozik ezen kőlobor, határoszlopok, határhalmok, határárkok, magassági mérjegyek, erdőátvágások és határvonal épségben tartása ellen bármely részről megkísérlődő minden ténykedést azonnal megakadályozni, szükség esetén az illetékes hatóságtól karhatalmat kérni;

c) tartozik a megelőző pontban felsorolt esetek bármelyikét kötelességszerűleg úgy a járásbeli főszolgabírói hivatalnak, mint az illető csendőrparancsnoknak azonnal körülményesen bejelenteni, és a szükséghez képest a főszolgabírói hivataltól utasítást kérni, s ott, hol szolgabírói kirendeltség van rendszeresítve — mint a szorosoknál — ennek jelentést tenni;

d) tartozik minden jogosulatlan határátlépőt azonnal letartóztatni, s azt a nála talált tárgyakkal együtt, az illetékes főszolgabírói hivatalnak átadni;

e) tartozik mindenkit, ki az ország határának megjelölésére szolgáló kőlobort, faoszlopot, árkot, kő- vagy földhalmot, erdőátvágást vagy magassági mérjegyeket, akár a határvonal megváltoztatására célzó, akár más szándékból ledönti, megsemmisíti, eltávolítja vagy megrongálja, azonnal letartóztatni, és az illetékes főszolgabírói hivatalnak további törvényszerű eljárás végett átadni.

3. §.

Addig is, míg az előző szakasz e) pontjában felsorolt büntetendő cselekmények megtorlásáról törvény fog intézkedni, azok kihágásnak minősítetnek, s az 1891. évi 49.396. szám alatt kibocsátott belügyministeri rendelet szerint büntetendők.

4. §.

Ott, hol területi nehézségek miatt a határfelügyeleti szolgálatra csak egy út létezik, vagy nyitható, mely vagy magán a határon vonul el, vagy váltakozva egyik országból a másik országba vezet át: ezen út az érdekelt két kormány határfelügyeleti közgei részéről mindenkor kölcsönösen használható.

A határőrizet céljaira szolgáló utak és közös utak az érdekelt két állam kormányai által utólagosan fognak megállapíttatni.

5. §.

A határőrizetből kifolyó szolgálat kezelésére nézve, a határszéli csendőrőrsök egy, a belügyminister által a honvédelmi ministerrel egyetértőleg kiadandó tüzetes szolgálati útasítással, valamint egy pontos térképpel láthatók el, mely utóbbiba a Magyarország és Románia közti határ, valamint az illető őrs s a vele szomszédos őrsök felügyeleti körletei lesznek felveendőek.

6. §.

Ott, hol külön szolgabírói kirendeltség nem szerveztetik, az útlevel- és tolonczügy a fennálló szabályok értelmében a csendőrség által eszközözendő.

Ezen szolgálat kezelésére nézve az ily csendőrőrsök a belügyminister által megfelelő utasítással fognak elláttatni.

7. §.

A nemzetközi határegyezmény XI. cikke értelmében azon fekvőségek birtokosai, melyek egyik országból egészen vagy részben a másikba szakadtak át, jogosítva vannak a szolgálatokban levőkkel és háznépükkel együtt

fekvősegeknek a határvonal által elválasztott egyik részéről annak másik részére közlekedni, gazdasági eszközeikkel, marháikkal, szerszámaikkal stb. oda-vissza szabadon járni-kelni, tekintet nélkül arra, hogy a birtok részben az egyik, részben a másik állam fenhatósága alá tartozik; szintúgy jogosítva vannak termésüket, marháikat, minden földtermesztvényeiket nyers és feldolgozott állapotban egyik birtokrészükről a másikra akadálytalanul adó- és illetékmentesen átszállítani.

E kedvezmény azonban csak a határvonal által akkép elválasztott földterületek természetvényeire terjed ki, a nélkül, hogy az illető területek után az egyenes adók behajtását kizárná.

Az ezen kedvezményt élvezők tartoznak magukat igazolvánnyal ellátni, melyet a \cdot / \cdot alatt csatolt minta szerint Magyarországon az illető vármegyei törvényhatóság első tisztviselője (alispán vagy törvényes helyettese), Romániában pedig az illető hatóság praefektje vagy helyettese állítanak ki.

A magyar vármegyei törvényhatóság első tisztviselője által kiállított igazolvány, az illető román hatóság praefektje részéről, a román hatóság által kiállított igazolvány pedig az illető vármegyei törvényhatóság első tisztviselője részéről láttamozandó.

Az igazolványért és annak láttamozásáért semmiféle díj sem fizetendő.

Az igazolvány egy évre szól, de megújítható.

Az igazolvány a határhatalóságok kivánságára előmutatandó.

8. §.

Határsértési esetek az illető járási főszolgabírói hivatal vagy szolgabírói kirendeltség részéről, a tényállás

tüzetes felderítése mellett, esetről-esetre a vármegye alispánjának azonnal bejelentendők, kinek kötelességében állandó az esetet tüzetes előterjesztés kíséretében a belügyministernek, az elintézésre czélzó javaslat mellett tudomására hozni, hogy az ily határsértési kérdések ezen minister részéről teendő lépések folytán, a román kir. kormányval egyetértőleg megoldathassanak.

9. §.

Minden oly eset, melyben magyar alattvaló Romániába átszakadt fekvőség feletti szabad rendelkezési jogában a nemzetközi határegyezmény X. cikke ellenére akadályoztatnék, a belügyminister tudomására hozandó, hogy az erre vonatkozólag egyezményileg biztosított jogoknak a magyar alattvalók részéről akadálytalan gyakorolhatására czélzó intézkedések megtétethessenek.

A kitűzött határvonalon belül vagy kívül eső területre nézve támasztott minden magánjogi igény azon ország illetékes bírósága előtt érvényesítendő, a mely országban az egyezményileg megállapított határvonal szerint az illető terület fekszik.

Ily kérdésekben közigazgatási hatóságok részéről való beavatkozásnak helye nincsen.

II.

A határfolyók és határpatakokra vonatkozó határozmányok végrehajtása.

10. §.

A Magyarország és Románia között határt képező folyók és patakokra jelenleg fennálló gátak vagy torlasztóknak

megvizsgálása czéljából az 1888. évi XIV. törvénycikkkel becikkelyezett határegyezmény IX. cikke alapján a két állam által vegyes bizottság küldetik ki.

11. §.

A kiküldött bizottság feladata az előző szakaszban említett folyókon és patakokon fennálló gátak vagy torlasztók hatásait egyrészt a megállapított határvonalakra, másrészt a szomszéd állam és azok polgárainak érdekeire való befolyásuk szempontjából megbírálni, s azon vízi műveket, melyek akár a határ megállapított vonalára, akár a szomszéd állampolgárok érdekeire károsaknak találtatnának, megjelölni, illetőleg azok további sorsa iránt javaslatot tenni.

12. §.

A bizottság hatásköre minden, a határfolyókon vagy patakokon fennálló vizimű vagy vízépítménynél az előző szakaszban jelzett hatásnak megvizsgálására kiterjed, a mennyiben azonban a vizsgálat alkalmával kiderülne, hogy valamely vizimű vagy torlasztó sem a megállapított határvonalakra, sem pedig a szomszéd állampolgárok érdekeire káros befolyást nem gyakorol, hanem csak ugyanazon állam polgárainak érdekeire van befolyással, a melynek területén a vizimű vagy torlasztó fennáll, a további tárgyalás nem tartozik a közös bizottság hatáskörébe, minthogy ily vizimű vagy torlasztó az illető állam külön törvényei által előirt eljárás tárgyát képezi.

13. §.

Hogy az érintett feladat helyesen megoldható legyen, a bizottság a határvármegyék alispánjaitól az illető törvényhatóságok vizikönyvébe bevezetett, s a határ-

folyók vagy patakokon fennálló összes viziművek és víz-
 építmények kimutatását, az 1885. évi XXIII. t.-czik
 VIII. fejezetében előirt eljárás megtörténtének igazolására
 szolgáló iratokat, s általában az illető viziműre vonatko-
 zólag a vizikönyv okirattárában levő összes okmányokat
 beköveteli.

A vegyes bizottsági tárgyalásoknál az illetékes tör-
 vényhatóság alispánja, illetőleg annak helyettese, továbbá
 a járási főszolgabíró és a kir. kulturmérnök résztvenni
 tartoznak.

14. §. A vegyes bizottság megállapodásai jegyzőkönyvbe
 foglalandók, s a mennyiben a megállapodások valamely
 vízépítmény vagy vizimű eltávolítására vagy átalakítására
 vonatkoznának, az indokok minden egyes esetben felsoro-
 landók, úgyszintén az átalakítás módozatai is tüzetesen
 körülírandók. Ha a vegyes bizottság oly vizimű megvál-
 toztatását vagy lebontását találná szükségesnek, a mely
 hatósági engedély alapján áll fenn, az előző szakasz
 második kikezdésében említett hatósági közegek, illetőleg
 szakértők esetleges észrevételeik megtételére felhivandók
 és észrevételeik a jegyzőkönyvbe felveendőek, esetleg a
 jegyzőkönyv mellé csatolandók. Oly esetekben, midőn az
 1879. évi XXXI. t.-cz. 199. §-a alapján elrendelt vagy
 teljesített partbiztosítási munkálatok lebontása vagy át-
 alakítása találtatnék szükségesnek, a jegyzőkönyvben azon
 módozatok is előadandók, melyek a lebontandó vizimű
 által célzott eredmény biztosítása szempontjából köve-
 tendők, illetőleg megengedhetők lennének.

15. §.
 A fennálló viziművek és építmények megváltozta-
 tása és eltávolítása csakis a változtatás vagy eltávolítás

okait kellő világításba helyező műszaki adatok alapján hozható javaslatba, s azért, ha a jelen utasítás 13. §-ában jelzett adatok e tekintetben kellő támpontot nem nyújtanának, vagy ha a változott viszonyok következtében újabb adatok szükségszerűleg igényeltetnének, azok beszerzése, illetőleg kiegészítése iránt a vegyes bizottság gondoskodni tartozik.

Azon körülmény, hogy a viziművek a viszonyok változása folytán váltak károsakká, a jegyzőkönyvben minden egyes esetben megemlítendő; valamint az is, hogy az illető viziművek vagy vízépitmények mily célból (partbiztosítás, vízhasználat stb.) létesítették, s azzal mily ipari vagy forgalmi érdekek állanak kapcsolatban.

16. §.

A felvett jegyzőkönyvek az összes iratokkal együtt a bizottság által minden egyes megváltoztatandó vagy lebontandó viziműre kiterjedő részletes jelentés kíséretében az illetékes kormányhatósághoz felterjesztendők, hogy a további hatósági eljárás folyamatba tétessék.

17. §.

A felterjesztett s a bizottság tagjai által aláírt jegyzőkönyveknek minden egyes törvényhatóság területén fennálló vizműre vonatkozó része az illető törvényhatóságnak küldetik meg, hogy az abban érintett viziművekre vonatkozólag — a szerint, a mint a kérdéses viziművek vagy vízépitmények hatósági engedély alapján állanak fenn vagy sem — az illetékes alispán, illetőleg a főszolgabíró vagy más hasonállású tisztviselő hozzon határozatot, ki határozatait az 1885. évi XXIII. t.-cz. által szabályozott eljárás alapján lehetőleg gyorsan tartozik meghozni.

Ha a határozatok a vegyes bizottság megállapodásaival ellentétben állanak, azok hivatalból és a felebbzési határidő leteltével azonnal az illetékes másodfokú hatóság elé terjesztendők, mely a legrövidebb idő alatt határozatot hozni és határozatát minden esetben az illetékes kormányhatósághoz köteles felterjeszteni; mely utóbbi a végső fokú határozatot — a mennyiben szükségesnek találná — a szomszéd állam kormányával leendő tárgyalások után hozza meg.

18. §.

A jogerős alispáni, illetőleg ministeri határozat végrehajtásának megtörténte a szomszéd állam kormányával leendő közlés végett bejelentendő.

19. §.

Minthogy az idézett határegyezmény IX. cikke értelmében, a határfolyókon vagy patakokon oly gátak vagy torlasztók, melyek által a víz természetes folyásának más irány adatnék, vagy melyek a vizerőnek ipari vagy más czélokra felhasználására szolgálnának, sem a szerződő kormányok, sem pedig magánosok részéről nem állithatók fel a nélkül, hogy megelőzőleg a szomszédos kormány beleegyezése ki ne eszközöltetett volna: az említett határfolyókon vagy patakokon létesíteni kívánt és engedélyezés tárgyát képező viziművek vagy vízepítványekre, ugyszintén azok átalakítására nézve folyamatba tett engedélyezési eljárás során, illetőleg az 1885. évi XXIII. t.-cz. végrehajtása tárgyában a volt földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minister által a volt közmunka- és közlekedésügyi ministerrel egyetértőleg 1885. évi december hó 31-én 45.689. sz. a. kiadott áltá-

lános rendelet 10. §-ában előirt eljárás befejeztével, a tervezett munkálatokról — a műszaki leírás másolatának s a tervezet egy példányának visszavárólagos csatolása mellett — az illető román kir. hatóság is értesítendő, s az eljáró hatóság határozatát csak ezen nyilatkozat megtétele, illetőleg a nyilatkozat megtételére a magyar és román kormányval egyetértőleg megállapítandó határidő letelte után hozza meg.

20. §.

Ha a határozat a román hatóság által tett ellenvetések figyelmen kívül hagyásával hozott volna, ilyen esetekben a határozatok a rendes felebbezési fokozatok betartásával a földmivelésügyi ministerhez hivatalból felterjesztendők, s csak a nevezett minister által a román kormányval megejtendő tárgyalások alapján hozott határozat értelmében hajthatók végre.

21. §.

A mennyiben a romániai hatóságok által az említett határegyezmény alapján kiadott ezen rendeletről folyólag a román állam területén létesítendő viziművek és víz-építményekre vonatkozólag az illetékes hatóságtól a törvényhatóságokhoz közvetlen megkeresések intéztnének, azok az érdekelték és a hatósági szakértő meghallgatásával soron kívül intézendők el, s az átküldött iratokról és okmányokról hiteles másolat készítettven, a tett észrevételek ezen iratokkal együtt minden egyes esetben a földmivelésügyi ministerhez fölterjesztendők.

22. §.

Az 1879. évi XXXI. t.-cz. alapján a földmivelésügyi m. kir. minister által az engedélyezendő vizimunkálatokra

nézve az engedély, a mennyiben azok mindkét állam területét érintik, csakis a szomszéd állam beleegyezésének kieszközlése esetén adható meg. A tutajozás vagy fausz-tatás érdekében, ugyszintén az 1879. évi XXXI. t.-cikk 199. § a alapján létesítendő azon vízi munkálatokra nézve, melyek a vízfolyást megváltoztatják, vagy az országos határvonalra káros befolyással lehetnek, az idézett törvény 194. §-ában előirt eljárás befejezte, illetőleg a terveknek harmincz napi közszemlére kitétele után a tervezett munkálatokra nézve a szomszéd állam illetékes hatósága a jelen utasítás 19. §-ában említett módon szintén megkeresendő, s az iratok az engedélyezés végett csak a román hatóság nyilatkozata után és azzal együtt terjesztendők fel, mely alkalommal egyttal a törvény-hatóság a nyert nyilatkozatra fölterjesztésében részletes véleményt ad.

23. §.

A határfolyókon vagy patakokon vízműveknek engedély nélküli létesítése mindenik állam területén, az ott érvényben álló törvények szerint, az illetékes hatóság által szigorúan büntetettik.

III.

Az erdő-átvágások tisztántartása.

24. §.

Az erdő-átvágások feletti felügyelet az illető törvény-hatóságok feladatát képezi; ezek kötelesek gondoskodni az átvágások allandó tisztántartásáról, illetve a takarítási munkálatok fogantatásáról.

25. §.

Az átvágások tisztántartása végett, minden évben július hó 1-től kezdve augusztus hó végeig terjedő időszakban, a határvonal pásztaájában található fák, bokrok és cserjék, illetve minden azon területen levő élő fanövények levágnak, s azok gyökerei és tuskói is, ott, a hol talajvédelmi szempontból nem szükségesek, lehetőleg kiirtatnak.

26. §.

Az átvágások foganatosítására a törvényhatóság részéről irtókapával és fejszével fölszerelve annyi férfi munkás rendelendő ki, a mennyit arra szükségesnek tart azon erdőtiszt, ki azon szolgabirói járásban, melyben az átvágások tisztítása teljesítendő, a községi erdőket kezeli.

27. §.

A községi erdőket kezelő állami vagy járási erdőtisztnek kötelessége minden év június hó 25-ig az illető főszolgabirónak javaslatot tenni az iránt, hogy a szolgabirói járásban levő átvágások tisztítására hány férfi munkás, mely helyre, mely napra és órára és hány napra kirendelve jelenjék meg.

28. §.

Az átvágások tisztántartására teljesítendő munkálatok bevezetése és ellenőrzése az illető szolgabirói járásnak községi erdeit kezelő erdőtisztnek hivatalos kötelessége, s a főszolgabiró által kirendelt munkások az erdőtiszt által kiadott utasításokat pontosan teljesíteni tartoznak. Az erdőtisztek az átvágások érdekében teljesített működésük idejére az őket szabályszerűen megillető napidíjban és utiköltség megtérítésben részesülnek.

29. §.

A királyi erdőfelügyelőség személyzete, valamint az állami és járási erdőtisztek is általában, midőn a határszéli erdőkben hivatalos szemleútjokat teljesítik, kötelesek az útjokba eső erdő-átvágások állapotáról meggyőződést szerezni, s midőn oly tényeket tapasztalnak, melyeket a határ biztos fentartásának érdekében az illető törvényhatóság tudomására hozni szükségesnek találnak, kötelesek erről a vármegye alispánját legkésőbb öt nap alatt írásban értesíteni.

30. §.

A határvonal mentén levő erdők gazdasági kezelését és őrzését teljesítő erdőtisztek és erdőőrök kötelesek a kivágott határpasztára, jelesen az egyezményileg előirt négy méter széles erdőátvágás tisztántartására felügyelni, s mindazon esetekben, midőn ezek megsértéséről tudomást szereznek, kötelesek azt azonnal és legkésőbb három nap alatt az illető járás főszolgabírójának bejelenteni.

31. §.

Az erdőtisztek és erdőőrök a romániai alattvalók által elkövetett erdei kihágásoknál az 1879. évi XXXI. t.-cz. 139. §-a értelmében járnak el, s ehhez képest az ország határán belül megtalált kártevőt személyesen le tartóztathatják s azt a legközelebbi községi vagy erdei kihágási bíróhoz, szükség esetén a közelebbi csendőrőrs segélyével bekísérhetik, s az őrzésükre bizott erdőkől elidegeníteni kívánt termékeket, valamint a kihágásnál használt tárgyakat, eszközöket, kocsit, szánt, vonómarhát s a kártevőknél esetleg levő fegyvereket, valamint a kárban levő marhákat lefoglalhatják.

Külföldi alattvalóknak az ország határán túl való üldözése vagy a határvonalnak üldözés szempontjából való átlépése az erdészeti közegeknek feltétlenül tilos. A m. kir. csendőrség, illetve annak őrzárata az erdészeti közegek felhívására köteles azoknak segílyt nyújtani.

32. §.

Erdei termékeknek Romániából Magyarországra való szállítása csak a meglevő nyilvános száraz vagy víziutakon a fennálló határhoi és vámkezelési szabályok szerint szabad, s ily termékeknek a határvonalat képező pásztán való átszállítása az 1888. évi XIV. törvényezikkel becikkelyezett határegyezmény XI. cikkében megjelölt esetek kivételével szigorúan tilos.

33. §.

Az erdőtisztek és erdőőrök kötelesek őrködni a felett, hogy külföldi szállítók a rendes utak kikerülésével a határvonal pásztáján keresztül erdei termékeket ne szállítsanak, s ha előfordulna oly eset, hogy valamely romániai alattvaló ottani erdei termékeket a nyilvános száraz vagy víziutak mellőzésével a határvonalon át Magyarországra szállitana, az erdőtiszteknek és erdőőröknek az erdőtörvény 114. §-a alapján kötelességükben áll ezen termékeket a kezelésükre vagy őrzésükre bizott erdők területén belül lefoglalni.

Ehhez képest tehát a nyilvános, száraz vagy víziutakon szállított külföldi erdei termékek lefoglalása az erdészeti személyzet által egyáltalában nem teljesíthető, miután ez a határvonal őrizetével és a vámkezeléssel megbizott állami közegek feladata.

IV.

Állategészségügy.

34. §.

A személyforgalom ellenőrzésével megbizott m. kir. belépő állomások ezen teendőket a jelen utasítás határozatai értelmében kötelesek ellátni; az e célra szükséges nyomtatványokat a m. kir. belügyministeriumtól nyerik.

35. §.

A csendőrség köteles arra ügyelni, hogy oly helyeken, hol a m. kir. belépő állomás a határszéltől távolabb befelé esik, a Romániából behozott állatok és állati nyerstermények csak az e célra kijelölt utakon hajtassanak, illetve szállittassanak; az ezen utakon kívül talált ily állatok és állati nyerstermények az 1888. évi VII. t.-cz. végrehajtása tárgyában 1889. évi 40.000. szám alatt kibocsátott rendelet 311. §-a értelmében letartóztatandók, illetőleg lefoglalandók és a legközelebbi m. kir. belépő állomásnak átadandók;

kivéve:

a) ha a szállító vagy hajtó valamelyik m. kir. belépő állomás által kiállított és még érvényes igazolvánnyal bizonyítja, hogy abban leírt állataival más uton is közlekedhetik román területre és vissza;

b) ha az állataira vonatkozó marhalevélnak, illetve az állati nyersterményeire vonatkozó származási bizonyítványnak hátlapján a m. kir. belépő állomás szakértője igazolta, hogy az állatok, illetve az állati nyerstermé-

nyek vizsgálatát állategészségrendőri szempontból fogantositotta;

c) ha a szállító vagy hajtó a határrendezés folytán kettészelt birtoktesten találtatván, a jelen utasítás 7-ik §-ában meghatározott igazolványt tudja felmutatni.

36. §.

A csendőrség az állategészségügyi kihágások vagy ezek alapos gyanujának kiderítése iránt a m. kir. belépő állomásoktól vett megkereséseknek lehetőleg megfelelni és eljárása eredményéről a megkereső állomást értesíteni tartozik.

V.

A pénzügyőrség szolgálatának szabályozása.

37. §.

A határvonalra felállított pénzügyőrség a határőrizet, valamint a határoszlopok és határhalmok, s egyáltalában a határvonal megjelölésére szolgáló jelek feletti felügyelet gyakorlásába való minden illetéktelen beavatkozástól eltiltatik.

38. §.

A határvonalon teljesített szolgálat alkalmával a pénzügyőrség köteles a szervezetére és szolgálatára, valamint a jövedéki ellenőrzésre vonatkozó szabályokat szigorúan betartani.

Minden oly ténykedés mellőzendő, mely Románia részéről a határvonal őrizetére kirendelt közegekkel szemben surlódás és összeütközés előidézésére vezethetne.

39. §.

A pénzügyőrségnek a határt semmiféle ürügy alatt átlépnie nem szabad. A határnak élelmi szerek vagy italművek beszerzése végett való engedély nélküli átlépése még abban az esetben is, ha ezen átlépéssel más vétség elkövetve nem lett, a reá bizott őrhely hir nélküli elhagyása vétségeként büntetendő.

40. §.

Midőn a határvonalon belüli közlekedés mellőzhetlen szüksége folytán, a határon váltakozva egyik országból a másik országba átvezető utak használatnak, a romániai részen vezető utvonalszám minden feltartózkodás nélkül használandó, s ott hivatalos ténykedést fogamatba venni semmiféle ürügy alatt nem szabad.

Ezen átvezető utak használhatása, melyre csak az illető pénzügyőri biztos adhat engedélyt, a jelentő ívbe vezetett parancsban külön tüntetendő ki.

41. §.

A csempészek a határvonalon túl nem üldözhetők.

A fegyverhasználati jog tárgyában kiadott és a »Pénzügyi Közlöny« 1875. évi 53. számában közzétett 1875. évi 38.011. számú szabályrendeletben kimondott jogosultság megszűnik, ha a támadást intéző vagy feltartóztatott felek a határon kívüli területre menekültek. A lőfegyver oly esetekben nem használható, midőn annak lehetőség fenforog, hogy a lövet romániai területre áthaladhat.

42. §.

Az 1888. évi XIV. törvényzikkkel becikkelyezett határegyezmény X. és XI. cikkeiben tárgyalt fekvőségek

tulajdonosai részére biztosított jogok szigorú szem előtt tartása mellett, az illető felek a nekik biztosított kedvezményekben részesítendők.

Az illető pénzügyigazgatóságok kötelesek e tekintetben a pénzügyőri közegeket körülményes - utasítással ellátni.

43. §.

A határszéli pénzügyigazgatóságok utasítatnak, hogy a szakaszvezetőket és a pénzügyőrségi legénységet a határegyezmény végrehajtása iránt kiadott utasítások és jelen utasítás rendelkezéseiről kellőleg értesítsék.

Tartoznak továbbá gondoskodni arról, hogy a pénzügyőrségi őrzékek vezényletével csak oly egyén bizassék meg, ki a határvonal iránt már tájékozottsággal bír, és hogy minden határszéli pénzügyőri biztos és szakasz térképpel ellátsassék, melybe a Magyarország és Románia közti határ berajzolva van.

Kelt Budapesten, 1891. évi július hó 1-én.

Gróf Szapáry, s. k.

Báró Fejérváry, s. k.

Baross, s. k.

Wekerle, s. k.

Szilágyi, s. k.

Gróf Bethlen, s. k.